

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.175/14
Дана 21.05.2014.г.
ВАЉЕВО

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - већа Биљане Савић и чланова већа-судија Милана Алексића и Наде Живић, са судијским помоћником Сузаном Николић, као записничарем, у кривичном предмету против окр.С.М. из Ваљева због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323. ст.1. КЗ, одлучујући о жалби ОЈТ Ваљево Кт.бр.1007/11 од 27.03.2014.г. изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву 8К.бр.1174/11 од 24.02.2014.г. и по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктр1.бр.125/14 од 06.05.2014.г. у седници већа одржаној дана 21.05.2014.г. донео је:

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба ОЈТ Ваљево Кт.бр.1007/11 од 27.03.2014.г. па се **УКИДА** пресуда Основног суда у Ваљеву 8К.бр.1174/11 од 24.02.2014.г. и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 8К.бр.1174/11 од 24.02.2014.г. на основу чл.422 ст.1 тач.2.ЗКП против окр.С.М. из Ваљева, одбијена је оптужба да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323. ст.1. КЗ. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени М.С. и М.Б. ради остваривања постављених имовинско-правног захтева упућени на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио ОЈТ Ваљево Кт.бр.1007/11 од 27.03.2014.г. због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.437. ст.1 тач.1. ЗКП у вези чл.438. ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл.437. ст.1 тач.3. ЗКП и због повреде кривичног закона из чл.437 ст.1 тач.2. ЗКП са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У одговору на жалбу бранилац окр.С.М.– адв.Д.Ж. из Ваљева је навео да је суд потпуно и јасно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио позитивне правне прописе због чега је предложио да се жалба ОЈТ Ваљево одбије као неоснована,

а првостепена пресуда потврди. Бранилац је тражио да он и окривљени буду позвани на седницу већа.

Вишем суду у Ваљево, достављени су списи Основног суда у Ваљево 8К.бр.1174/11, као надлежном за одлучивање по жалби на одлуке Основних судова за кривична дела за која је прописана новчана казна и казна затвора до пет година, на основу чл. 7.ст.2.тач.2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова (Сл.гласник 101/13 од 20.11.2013.године).

ВЈТ Ваљево је поднеском Ктр1.бр.125/14 од 06.05.2014.г. предложило да се изјављена жалба усвоји, а пробијана пресуда укине и врати на поновни поступак.

Виши суд у Ваљево је, налазећи да у конкретном случају присуство странака није неопходно за разјашњење ове кривичне ствари, одржао нејавну седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, изјављеном жалбом, одговором на жалбу и мишљењем ВЈТ Ваљево Ктр1.бр.125/14 од 06.05.2014.г. па је након што је испитао пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби па је донео одлуку као у изреци решења из следећих разлога:

Основано се жалбом ОЈТ Ваљево указује да је првостепени суд неправилно поступио када је одбио оптужбу против окривљеног позивајући се на примену чл.4 Протокол 7 Европске конвенције о људским правима и Устав Републике Србије иако је тачно да је вођен и правноснажно окончан поступак пред Прекршајним судом у Ваљево поводом критичног догађаја и донето решење 5Пр.бр.7165/11 од 24.06.2013.г. Међутим, имајући у виду да је тај поступак вођен због прекршаја из чл.6 ст.2. Закона о јавном реду и миру, те да је до обустављања поступка дошло из разлога наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, то је у конкретном случају неправилан закључак првостепеног суда да се ради о пресуђеној ствари у смислу чл.4 Протокола број 7 Европске конвенције о људским правима. Наиме, одредбом чл.4 Протокола број 7 Европске конвенције о људским правима је прописано да се никоме не може судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело за које је већ био правноснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе. Сходно чл.16 ст.2 Устава РС, Европска конвенција о људским правима као и Протокол бр.7 се непосредно примењују и саставни су део домаћег правног поретка, па имајући у виду да је појам „кривично“ у Европској конвенцији о људским правима шири од истог појма у домаћем позитивном праву и да поред кривичних дела у националном праву обухвата и поједине привредне преступе и прекршаје са елементима насиља, сходно чл.34 ст.4 Устава то је ова забрана поновног гоњења и кажњавања за исто кривично дело проширена те се односи и на поступке за неко друго кажњиво дело. Међутим, по налажењу већа овог суда, неопходан услов за примену чл.4 Протокола бр.7 Европске конвенције о људским правима је да је у претходно вођеном поступку лице правноснажно осуђено или ослобођено. Међутим, како је у конкретном случају, решењем Прекршајног суда у Ваљево 5Пр.бр.7165/11 од 24.06.2013.г. поступак против окр.С.М. обустављен због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, то су основани наводи жалбе ОЈТ Ваљево да је првостепени суд неправилно поступио када је примену чл.4 Протокола 7 Европске конвенције о људским правима и одбио оптужбу против окривљеног, а ово из разлога што се из напред наведених разлога свакако не може радити о пресуђеној ствари јер није донета мериторна одлука.

При томе, у конкретном случају се не може применити ни одредба чл.4 ЗКП иако у том случају забрана суђења у истој, али кривичној ствари наступа не само после правноснажности мериторне пресуде већ и после правноснажности одлуке којом се кривични поступак обуставља или оптужба одбија, а ово из разлога што се наведена законска одредба односи само на кривична дела јер је истом експлицитно прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак обустављен.

Без основа су наводи из одговора на жалбу браниоца окривљеног да је првостепени суд извео правилан закључак да се ради о пресуђеној ствари позивајући се да је правилност става првостепеног суда потврђена и одлукама Апелационог суда у Београду, јер се не ради о идентичној ситуацији обзиром да се ове одлуке односе на поступке који су пред Прекршајним судом окончани доношењем осуђујућих пресуда, па је с тога било места примени наведених међународних правних прописа.

Првостепени суд ће у поновном поступку отклонити пропусте на које је указано овим решењем и потом правилно и потпуно утврдити чињенично стање и након тога донети закониту одлуку за коју ће дати јасне и ваљане разлоге.

Са изнетих разлога и применом чл.455. ст.1. тач.3. ЗКП донета је одлука као и изреци овог решења.

Записничар
Сузана Николић,с.р.

ВФ Председника суда- већа
Биљана Савић ,с.р.